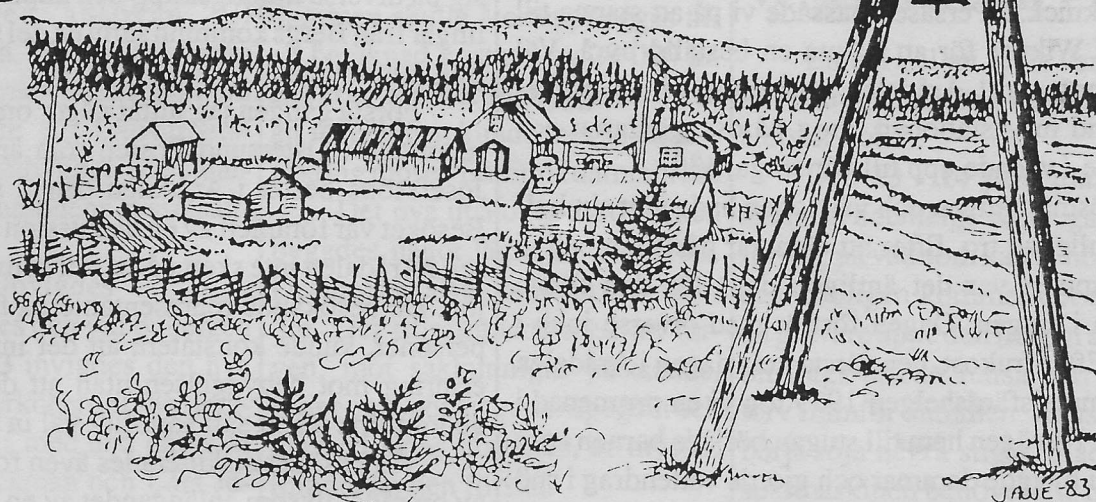

ARÅDALS nytt

MEDLEMSTIDNING FÖR ARÅDALENS SPORTSTUGE FÖRENING

Nr 12, maj 1998

Ordföranden har ordet:

Efter en solig dag då jag satt de första fröerna i vår drivbänk sitter jag vid datorn och tänker tillbaka på den vinter som varit.

Den började med ganska lite snö och inte särskilt kallt men slutade med normalt snödjup och även väder. Årets vinter bjöd faktiskt på ett antal fina vinterdagar med både sol och lite vind. Tyvärr fick vi under påskhelgen inte njuta av vackert väder men de som kom upp till Arådalen helgen före påsk hade några riktigt bra dagar.

För oss blev fiskelyckan ganska god när vi summerar vintern. Tyvärr kom ju väderomslaget lagom till långfredagens pimpeltävling och därmed uteblev de stora fångsterna. Av närmare 100 personer som fanns ute på Buhöstens is fick bara fem personer fisk. Om man nu kan kalla de ynkligt små ynglen som av misstag fastnade på några krokare för fisk. Förra tävlingens segrare som då hade dryga sexton kilo röding, dam och herrlag tillsammans, lyckades denna gång med konststycket att få upp en röding på hela 3 gram!!! På det blev man trea. Segraren i individuella klassen fick en röding på 305 gram och tvåan en lake på dryga 2 hg. Segraren i lagtävlingen fick upp en lake på 121 gram. Vi hoppas på bättre fiskelycka nästa år men kan samtidigt notera rekordmånga deltagare detta år.

Även skidtävlingen samlade många tävlande i framförallt de yngre klasserna. Stafettävlingen kan se betydligt många fler lag på startlinjen nästa år. Återigen uppmanar vi alla att samla på sig vinster till våra olika tävlingar. Lämna dem till Edström eller till mig.

Inför årsmötet uppmanade vi stugägarna att sluta upp så att minst en tredjedel av medlemmarna skulle närvara vid årsmötet. Det lyckades över förväntan. Ca 75 personer bevistade årsmötet som beslutade anta de nya stadgar som presenterades förra året. Några smärre redaktionella ändringar gjordes men innehållet är det samma.

Även gudstjänsten på påskdagen samlade ca 50 personer så sammantaget var alla evenemang under påskhelgen mycket valbesökta. Det känns roligt att arrangera när många vill delta.

Vinterns sista övning skedde sista april. Efter tre dagars oupphörligt regnande var både brasan och naturen riktigt blöta. Vi lyckades i alla fall få brasan att brinna riktigt bra. Det stora äventyret blev när vi skulle åka hem från kapellet. Bäckens bakom dansbanan började svämma över vägen under dagen och när alla skulle hem var det närmare 50 cm vatten på vägen. Några blev riktigt blöta men allt gick bra.

Kjell Wåglin

VAD VAR DET SOM RÄDDADE OSS PÅ HÄSTRYGGEN?

Detta är en berättelse om tre ungdomars upplevelse på Hästryggens sluttning Kristihimmelsfärdshelgen 1979. Vi, jag själv, min blivande hustru och hennes bror, hade bestämt oss för att fara till Arådalen och vara där under Kristihimmelsfärdshelgen, onsdag till söndag.

På onsdagen före Kristihimmelsfärdshelgen for vi från Timrå, som vanligt stannade vi efter vägen för en liten picknick. I Persåsen passade vi på att stanna till hos Leif Wikner för att hämta en beställd byrå. Väl framkommen till Arådalen parkerade vi på parkeringen vid turiststationen, drog på oss stövlarna och plumsade / vadade upp till vår stuga, 130.

Snösmältningen och vårfloden hade nått sin kulmen, skulle jag tro. Efter att elen var påslagen och vi eldat i spisen var det äntligen dags för den första måltiden i stugan. Dagen förflöt med diverse jobb i stugan. Efter frukost, den första hela dagen i Arådalen Kristihimmelsfärdshelgen 1979 tog vi en promenad i området. På vägen hem till stugan började barnen i oss vakna, vi byggde dammar och gjorde vattendrag i snö och lera, den leken tog nästan hela dagen, vi hade väldigt kul.

Efter middagen, vid 7 tiden, tog vi en tur upp mot Hästryggen, det var en härlig kvällstur, plötsligt där på fjällsluttningen sa vi alla i en mun "Nu far vi hem". Vi hade alla fått en olustighetskänsla av att vara kvar i Arådalen.

Vad gjorde vi nu? Jo vi gick ner till stugan packade, stängde stugan och gick till bilen för att fara hem, istället för att sova en natt och åka morgonen efter, klockan var nu kring 9 på kvällen. På parkeringen mötte vi en familj med ett litet barn som grät och ville hem. Efter resan hem till Timrå under senkvällen, somnade vi ovaggade i våra sängar.

Fredagsmorgon den 25 maj satt vi och åt frukost i köket, radion spelade i vardagsrummet. Plötsligt hör jag hur dom nämner Arådalen i radion, jag rusar in i vardagsrummet och lyssnar, det jag får höra är chockande, Angelikadammen har rasat och tagit vägen till Arådalen och Glen med sig. Vad var det som hände oss på Hästryggens sluttning, varför ville det lilla barnet på parkeringen inte vara kvar? Ja vi tre är helt övertygade om att vi blev varslade, varför detta hände oss och inte dem som blev kvar tills vägen blev farbar tisdagen efter? Ja det får du som läsare fundera över.

Håkan Carlsson
Stuga 130

Angelicadammen

Med anledning av Håkan Carlssons berättelse om vad de upplevde Kristihimmelsfärdshelgen 1979 kan det kanske vara på sin plats att ge lite bakgrundsmaterial till dammen då och nu.

Eftersom jag inte var så flitig besökare i Arådalen i slutet av 60-talet och inte heller haft tillgång till protokollen från den tiden kan jag bara ge några korta glimtar från dammens tillkomst. Min historia grundar sig på diverse tidningsklipp och kopior på en del handlingar från Bergs kommun samt en del skrivelser till och från kommunen.

Första gången jag hittat något om dammen är i ett reportage i ÖstersundsPosten från ärkebiskop Ruben Josefssons besök i Arådalen den 2 september 1960. Besöket var föranlett av en diskussion om att bebyggelsen i Arådalen inte skett på ett sätt som passade in i miljön. De besökande representanterna för kyrkan, ca 50 personer, kunde konstatera att det inte fanns skäl för erinring mot bebyggelsen utan att den till alla delar genomförts på ett sätt som flöt väl in i omgivningen.

Vid besöket diskuterades även fortsatt utbyggnad av området liksom anläggandet av en liten sjö inom en av de angränsande myrarna. Till detta projekt ställde man sig dock tvekande.

Vidare diskuterades frågan om anläggande av ett mindre flygfält vid turiststationen liksom planerna på att riva turiststationen och ersätta den med en modernare serveringsanläggning.

Tillstånd att bygga dammen

Entusiasterna i stugföreningen fortsatte att driva frågan om en damm och enligt §28 i protokoll från Ovikens och Myssjö församlingars pastoratskyrkoråds sammanträde den 28 september 1970 framgår att pastoratet fått Stiftsnämndens tillstånd att bevilja Arådalens stugförening att anlägga en sjö i Arådalen genom upp-dämning av Angelicabäcken.

Kyrkorådet kom efter diskussion fram till att sökanden, före beslut, måste inkomma med en detaljerad plan med redogörelse för arbetets planerade gång och utförande, inte minst med tanke på var man tänkte sig att ta jordmassan till dammbyggnaden. Ävenså skulle sökanden vara ansvarig för anläggningens skötsel och för lagning av eventuellt uppkomna skador i framtiden.

I oktober 1970 besökte länsantikvarie Rosander och Riksantikvarieämbetets representant antikvarie Trot-sig Arådalen. De uttalade i stort att turiststationen bör bevaras i oförändrat skick tillsammans med Backmanstugan. Även fäboden bör bevaras liksom hela den öppna vallen. Ev serveringslokal bör kunna få komma till utförande, dock ej på själva vallen.

Kommunstyrelsen i Bergs kommun beslutade 31

augusti 1971 att ställa sig som huvudman vid dammbygget och att för erhållande av statsbidrag utföra anläggningen som beredskapsarbete. Samtidigt pågick en diskussion om huruvida Angelicabäcken var så stor att det krävdes beslut av vattendomstolen.

I början av 1972 kom man fram till att Angelicabäcken inte borde klassas som "större bäck" och då behövdes ingen ansökan till vattendomstolen. Bergs kommun lämnade den 3 mars in ansökan om beredskapsarbete till Länsarbetsnämnden. Dammbygget blev därmed en del i kommunens sysselsättningspolitik.

Sjön invigdes

Dammen byggdes och vid buhelgen den 15 juli 1973 invigdes den nya sjön genom att kyrkoherde Olle Bergman tillsammans med den då 82 år gamla Stina Backman och Lars Johansson från Glen i båt kom roende över sjön till turiststationen. En sjö som verkligen prydde sin plats.

Dammen var kostnadsberäknad till 47 800 kronor varav statsbidrag utgick med 23 900 kr. Stugföreningen stod för resterande del av kostnaden. Enligt det avtal som reglerade detta skulle också huvudmannskapet för dammen överföras till sportstugeföreningen och därmed även ansvar för underhåll och drift.

Överlåtelsen av dammen till Sportstugeföreningen innebar att kommunen fick betala tillbaka 16 700 kronor av statsbidraget.

Katastrofen!

Dammen höll i sex år. I samband med kraftigt regn och vårflod svämmade dammen över på fredagskvällen den 25 maj 1979. Vattenmassorna raserade vägen. Först på tisdagen kunde man köra på den lagade vägen.

Reparationen av vägen kostade 58 798 kronor vilket Bergs kommun krävde att Sportstugeföreningen skulle betala. Ett krav som föreningen bestred då man hävdade att det var en naturkatastrof som inträffat. Efter

många turer gick så småningom kommunen med på att avskriva sitt krav.

Ny damm

Vid Sportstugeföreningens årsmöte 1983 uppdrogs till den särskilda dammkommittén att arbeta vidare med återställandet av Angelikasjön.

Vid sammanträde med föreningens styrelse och dammkommittén den 8 augusti 1984 beslutades att dammen skulle återuppbyggas till en beräknad kostnad av 20 000 kr. Ett krav för återuppbyggnaden var att föreningen kunde teckna en försäkring mot ev framtida dammbrott.

Det nya utskovet till dammen byggdes något lägre än det första. Det innebar att vattenytan blev mindre. Det tillsammans med att torven, mot sakkunnigas påstående, flyter upp, gör att vattenspegeln och därmed sjöns utseende, är mycket mindre än den första.

Dammen är ett bevis på vilket arbete många entusiaster helt ideellt lagt ner i Arådalen. Och ännu är väl inte sista kapitlet skrivet om Angelicadammen. Som redovisades vid årsmötet 1998 jobbar styrelsen tillsammans med fiskerienheten vid länsstyrelsen på att kunna erhålla EU-stöd för att återskapa en större vattenspegel och ett bättre fiske i Angelicadammen.

Årsmötet

Protokoll och övriga handlingar från årsmötet bifogas detta blad. Som "redaktör" för Arådalsnytt känns det roligt att få beröm och höra att bladet fyller en funktion. Stadgarna kommer att bifogas ett kommande medlemsblad.

Årsavgiften fastställdes till 150 kr för 1999.

Veckan efter påsk besökte länsstyrelsens naturvårdsenhet bl.a. Arådalen. De inspekterade då leden till Visjön. Vi kommer under sommaren att få en traktor att göra i ordning plana påfarter där leden korsar landsvägen. Länsstyrelsen beta-

lar. Någon flytt av leden är inte aktuell utan vi får se hur de nya korsningarna kommer att fungera. Inte heller blir det någon ny sträckning av leden från slakteriet till Visjön. Man vill inte ha en vinter- och en sommarled fram till Visjön.

Verksamhetsplanen för 1998 presenteras nedan.

Verksamheten 1998

En hel del av årets verksamhet är redan genomförd men en hel del återstår också.

Den 13 - 14 juni planerar vi årets arbetshelg. Kom gärna med förslag på vad som kan behöva åtgärdas. Troligen kommer det att finnas en grävare uppe den helgen så det kan bli fråga om att rensa bort flytande torv framför dammen. Kanske ska vi börja röja några stigar. Sladden och spårmaskinen behöver lite ny målarfärg mm. Som förra året planerar vi en gemensam middag som föreningen står för. Kom och delta i ett par gemensamma dagar för vår egen trevnad.

Lördagen den 8 augusti blir det traditionell surströmming med dans. Förhoppningsvis blir det även lite aktiviteter som ungdomskommittén svarar för.

Helgen efter, 15-16 augusti hoppas vi vädret tillåter exkursionen till Masgrottan. Eftersom det blir dryga 26 km fram och tillbaka räknar vi med att använda både lördag och söndag med övernattnings i tält. Det hoppas vi blir en trevlig utfärd. Med ca 13 km vandring vardera dagen kan även ganska små barn följa med.

Vi har även haft kontakt med en svampkännare om en svampdag. Nu är ju tillgången på svamp helt beroende av vädret så det går inte säga om och när den blir. Håll ögonen på anslagstavlan vid stora parkeringen.

Några musikkvällar planerar vi också till hösten. Det är inte bestämt när de blir, så även här gäller att hålla ögonen på anslagstavlan.

Kapellet 20 år

Söndagen den 2 juli 1978 invigdes Arådalen kapell av biskop Bertil Werkström. 20-årsjubileet firas genom en vandring på pilgrimsvägen från Stensjöbäcken till Arådalen lördagen den 25 juli. En vandring på 25 km. Transport från Myrviken till startplatsen ordnas och sedan tillbaka till Myrviken på söndag. På lördagkväll planeras ett musikprogram och på söndagen gudstjänst i kapellet.

Redan på 20-talet väcktes frågan om ett kapell i Arådalen av Anders Backman. Planer som fördes vidare fram till de ritningar som dottern Stina Backman påträffade bland övriga handlingar som rörde Arådalen.

Olle Bergman och Gustaf Svedin, från Sportstugeföreningen, tog i slutet av 60-talet tag i de gamla planerna på ett kapell och så började tankarna på ett kapell att ta ny fart.

1969 var det 60 år sedan turiststationen invigdes. (Åren innan betecknades den som "fjällhydda".) Sportstugeföreningen tog då initiativ till en kombinerad buhelg och jubileum. De ca 500 besökarna fick lyssna till sång av Ovikens manskör. Högmässan förrättades av Olle Bergman ute på planen ovanför turiststationen. Efter högmässan hölls barndop och kören sjöng fler sånger och ett spelmanslag spelade fiol. Stina Backman berättade minnen från turiststationen. Kaffe serverades och därefter kunde intresserade åka med "Spökis" helikopter på en tur runt Arådalen. Dagens kollekt inbringade 510 kr och blev grundplåt till kapellbygget. På lördagkvällen var det dans på den särskilt byggda dansbanan.

Året efter var det åter en succé. 600 personer kom på söndagen. Följande annons var införd i tidningarna 1971.

BUHELG I ARÅDALEN

Lördag den 24 juli kl. 16.00: Helikopteruppstigning med "Spökis". Kl. 19.00: DANS. Servering.

Söndag den 25 juli kl. 11.00: Friluftsgudstjänst. Talare: Komm. Olle Bergman. Ovikens manskör medverkar. Kyrk-kaffe, underhållning, servering och försäljning.

Till det årets friluftsgudstjänst hade två klockstaplar skänkts. För första gången svarade klockor för sammanringningen. Liksom de två föregående åren gick kollekten till det blivande kapellbygget.

1972 hade buhelgen ca 1 000 besökare. Ritningar till kapellet fanns klara och första spadtagen togs av Stina Backman och Lars Johansson. Platsen för kapellet var ungefär halvvägs mellan Arådalen och Glen alldeles intill vägen. 3:e söndagen i advent gick kollekten i stiftets samtliga kyrkor till kapellfonden. Kapellkommittén räknade med att kunna börja bygga kapellet 1973.

1973 års buhelg hade 2 500 besökare på söndagen och omkring 1 000 vid lördagsdansen! Tala om arrangemang och publik när Angelicasjön invigdes.

Något bygge av kapellet kom aldrig igång 1973. Stugföreningen fortsatte med att arrangera buhelg och att samla in pengar till kapellet.

1975 ombildades den kapellkommitté stugföreningen haft till Arådalen kapellstiftelse. Ca 40 000 kronor fanns då insamlade och kapellet kostnadsberäknades till ca 150 000 kr.

1976 tog frågan en ny vändning. Jöns Olsson, Bådagården, föreslog att man i stället för ett renodlat kapell skulle bygga en timmerbyggnad som skulle bli ett kombinerat kapell och samlingslokal. "Det är väl bara bingo och dans som inte får förekomma där" sades det skämtsamt på ett stiftelsesammanträde. Förslaget accepterades av kapellstiftelsen och byamännen i Glen. Nya ritningar togs fram och kostnaden beräknades till ca 190 000 kr. Kassabehållningen var då ca 50 000 kr men man hade fått positiva förhandsbesked från AMS och om IKS-medel.

Även 1977 arrangerades buhelg med kollekt till kapellet. Det året kom ca 600 personer. Nu hade bygget av kapellet verkligen startat, inte på den första platsen, utan på kullen ovanför turiststationen.

När så kapellet invigdes den 2 juli 1978 hade det kostat ca 240 000 kronor. Varav en betydande del insamlats genom ett idogt och engagerat arbete av medlemmar i Sportstugeföreningen.

1979 upplöstes så den speciella byggnadskommittén och ersattes av en fastighetskommitté. I samband med den 10-årsjubilerande buhelgen invigdes den nyuppförda skolkåtan som finns i anslutning till kapellet. Kåtan är en efterträdare till den skolkåta som på sin tid fanns efter vägen mot Glen.

